

Účetnictví

Daně

Právo

**Dotace a investiční
pobídky**

dReport: duben 2018

Zalistujte si v pravidelném přehledu daňových, právních a účetních novinek, získajte nové informace z oblasti dotací a investiční pobídek.

Úpravy IFRS 2 schváleny pro použití v EU

Dne 26. února 2018 byly přijaty Evropskou komisí k použití v Evropské unii úpravy IFRS 2 *Klasifikace a oceňování transakcí s úhradou vázanou na akcie*. Datum účinnosti úprav IFRS 2 v EU je stejné jako datum účinnosti stanovené radou IASB (účetní období začínající dne 1. ledna 2018 nebo později).

Úpravy standardu IFRS 2 *Úhrady vázané na akcie* objasňující klasifikaci a ocenění transakcí s úhradami vázanými na akcie byly vydány Radou pro mezinárodní účetní standardy (rada IASB) v červnu 2016.

Úpravy IFRS 2 přinášejí změny v následujících oblastech:

- Účtování o transakcích s úhradami vázanými na akcie vypořádaných v hotovosti, které obsahují výkonnostní podmínku.
- Klasifikace transakcí s úhradami vázanými na akcie, které vykazují znaky čistého vypořádání.
- Účtování o změnách transakcí s úhradami vázanými na akcie z transakcí vypořádaných v hotovosti na transakce vypořádané kapitálovými nástroji.

Bližší informace naleznete v našich [Účetních novinkách ze září 2016](#). Plné znění úprav IFRS 2 v češtině je k dispozici [zde](#).

Soňa Plachá
splacha@deloittece.com

Úpravy IAS 40 schváleny pro použití v EU

Dne 14. března 2018 schválila Evropská komise k použití v Evropské unii úpravy IAS 40 *Přeúčtování investic do nemovitostí*. Datum účinnosti úprav IAS 40 v EU je stejné jako datum účinnosti stanovené radou IASB (účetní období začínající dne 1. ledna 2018 nebo později).

Úpravy standardu IAS 40 byly vydány radou IASB v prosinci 2016 s cílem objasnit převody z účtu a na účet investic do nemovitostí.

Úpravy nově uvádí, že účetní jednotka provede převod z účtu a na účet investic do nemovitostí pouze tehdy, existuje-li důkaz o změně využití. Ke změně využití dojde tehdy, pokud nemovitý majetek splní (nebo přestane splňovat) definici investice do nemovitosti. Změna plánů vedení účetní jednotky, pokud jde o využití nemovitého majetku, sama o sobě nepředstavuje důkaz o změně využití.

K příkladům důkazů o změně v užívání patří:

- a. zahájení užívání nemovitosti vlastníkem či zahájení rekonstrukce směřující k takovému užívání,
- b. zahájení rekonstrukce směřující k prodeji,
- c. ukončení užívání nemovitosti vlastníkem,
- d. zahájení operativního leasingu jiné straně.

Účetní jednotka aplikuje úpravy na změny ve využití, k nimž dojde na počátku případně po počátku ročního účetního období, v němž účetní jednotka poprvé uplatní úpravy. Retrospektivní aplikace je rovněž povolena, pokud ji lze využít bez použití zpětného pohledu.

Bližší informace naleznete v našich [Účetních novinkách z ledna 2017](#). Plné znění úprav IAS 40 v češtině je k dispozici [zde](#).

Soňa Plachá
splacha@deloittece.com

Stav schvalování IFRS v Evropské unii

Evropská poradní skupina pro účetní výkaznictví (EFRAG) aktualizovala svou zprávu, v níž je popisován stav schvalování všech IFRS, tj. standardů, interpretací a jejich úprav, naposledy 15. března 2018.

Na schválení Evropské komisí k použití v Evropské unii čekají k 25. březnu 2018 následující dokumenty rady IASB:

Standardy

- IFRS 14 *Časové rozlišení při cenové regulaci* (vydáno v lednu 2014) – Evropská komise se rozhodla nezahajovat

schvalovací proces tohoto prozatímního standardu a počkat na finální standard

- IFRS 17 *Pojistné smlouvy* (vydáno v květnu 2017)

Úpravy

- Úprava standardu IFRS 9 *Předčasné splacení s negativní kompenzací* (vydáno v říjnu 2017)
- Úprava standardů IFRS 10 a IAS 28 *Prodej nebo vklad aktiv mezi investorem a jeho přidruženým či společným podnikem* (vydáno v září 2014)

- Úprava standardu IAS 19 *Změny plánu, krácení a vypořádání* (vydáno v únoru 2018)
- Úprava standardu IAS 28 *Dlouhodobé podíly v přidružených a společných podnicích* (vydáno v říjnu 2017)
- *Roční zdokonalení IFRS – cyklus 2015 – 2017* (vydáno v prosinci 2017)

Interpretace

- IFRIC 22 *Transakce v cizích měnách a předem hrazená protihodnota* (vydáno v prosinci 2016)
- IFRIC 23 *Účtování o nejistotě u daní z příjmů* (vydáno v červnu 2017)

[Zpráva o schvalování IFRS v EU](#)

Zveme vás na seminář IFRS 16 - nový standard o leasingu

Rádi bychom vás pozvali [16. května na seminář](#) společnosti Deloitte z oblasti Mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRS), tentokrát věnovaný novému standardu IFRS 16 Leasingy. Účinný bude pro období začínající 1. ledna 2019. Standard byl schválen pro použití v EU v listopadu 2017.

US GAAP

Publikace Centra pro kvalitu auditu

Podrobný návod pro přípravu a vykazování neúčetních ukazatelů

Sestavujete výroční zprávu a váháte, zda jsou neúčetní informace (ať už finanční či nefinanční), které mají být její součástí, prezentovány a vypočteny smysluplně?

Americké Centrum pro kvalitu auditu (CAQ) vydalo novou publikaci doporučující americkým veřejně obchodovaným společnostem a specificky jejich výborům pro audit, jak uchopit přípravu a schvalování neúčetních informací, které jsou následně zveřejněny. Tyto obecné principy a doporučení však mohou být relevantní a smysluplné pro všechny veřejné společnosti, nejenom pro ty americké.

Informace zveřejňované v souladu s obecně uznávanými účetními principy (US GAAP či IFRS) přinášejí investorům a dalším čtenářům účetních závěrek spolehlivý základ porozumění výkonnosti společnosti, nicméně finanční měřítka nad rámec těchto zásad se stávají v mnoha oblastech pro uživatele čím dál důležitější a cennější.

Jako příklady neúčetních informací můžeme uvést:

- Ukazatel EBITDA
- Upravený provozní výnos, upravený zisk na akcii (EPS)
- FFO (provozní finanční toky) používané v odvětví nemovitostí a
- mnoho dalších.

Pro americké veřejné společnosti definuje neúčetní informace a měřítka americká Komise pro cenné papíry a burzu (US Securities and Exchange Commission).

Zveřejněné nefinanční informace jsou pro uživatele klíčové, pokud jsou vyvážené a smysluplně srovnatelné.

Centrum pro kvalitu auditu (Center for Audit Quality – CAQ), které představuje autonomní neziskovou veřejnou organizaci na podporu pravidel a postupů, sídlí ve Washingtonu DC a je přidruženou organizací Amerického institutu certifikovaných účetních, vydalo Podrobný návod pro auditní výbory v oblasti neúčetních informací a předkládá jim návrhy, faktory ke zvážení a doporučené postupy, které je vhodné uplatnit při hodnocení informací, jež se neřídí obecnými účetními principy, ale zveřejňují se s cílem získat vyvážený obraz společnosti.

Podrobný návod najdete na webových stránkách CAQ [zde](#).

Mezi hlavní faktory, jejichž zohlednění Centrum mimo jiné navrhuje, patří:

- Snaha vžít se do pozice investora
- Diskutovat s vedením o existenci interní politiky upravující tuto oblast
- Projednat s vedením, jak společnost provádí změny zveřejňovaných výpočtů těchto neúčetních informací
- Požádat společnost, aby se porovnála s ostatními společnostmi a způsobem výpočtu ukazatelů
- Zjistit, jaké kontroly zveřejňovaných informací byly zavedeny
- Konzultovat s externími auditory povinnosti v dané oblasti, potenciál a názor na výkonnost společnosti, zda se shoduje s tím, jak auditor společnost zná a chápe

Při sestavování neúčetních informací, zavedení procesů souvisejících s jejich přípravou a kontrolou mohou společnosti zvážit pomoc externích poradců a auditorů.

Gabriela Jindříšková
gjindriskova@deloittece.com

Kategorizace účetních jednotek po dvou letech

Velká novela zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“) zavedla s účinností od 1. ledna 2016 tzv. kategorizaci účetních jednotek.

Jemnější rozčlenění má umožnit lepší přizpůsobení povinností při vykazování a zveřejňování informací z účetnictví. Mikro jednotky jsou nadále „chráněny“ směrnicí EU a členské státy jim nesmí přidávat žádné další administrativní povinnosti.

To naopak neplatí pro velké jednotky, po kterých může v odůvodněných případech členský stát požadovat více informací nebo širší reporting apod. Legislativa stanovuje pro různé kategorie minimální požadavky na informace zveřejňované v příloze, ale je plně na zvážení účetní jednotky, zda zveřejní více informací, než je povinné minimum.

Kategorizace souvisí také s povinností auditu účetních závěrek.

Počínaje **1. lednem 2016** se uplatňují pro kategorizaci účetních jednotek nová kritéria, přičemž pro zařazení do kategorie musí být splněna dvě ze tří kritérií:

Účetní jednotka	Aktiva celkem (netto)	Roční úhrn obratu	Průměrný počet zaměstnanců
Mikro	Do 9 mil.	Do 18 mil.	Do 10
Malá	Do 100 mil.	Do 200 mil.	Do 50
Střední	Do 500 mil.	Do 1 mld.	Do 250
Velká	Nad 500 mil.	Nad 1 mld.	Nad 250

Že u aktiv je zákonodárcem myšlena jejich netto hodnota, se již za dva roky od implementace poměrně vžilo. Jen připomenu, že definice obratu je ukryta na samém konci příloh č. 2 a 3 k vyhlášce č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví (dále jen „Vyhláška“). Obrat je tam definován jako součet položek Tržby za prodej zboží + Tržby za prodej služeb + Ostatní provozní výnosy + Výnosy z dlouhodobého finančního majetku + Výnosy z ostatního dlouhodobého finančního majetku + Výnosové úroky + Ostatní finanční výnosy.

V praxi se však stále potkáváme s dotazy, jak správně zařadit konkrétní účetní jednotku a kdy změnit kategorii.

Zákon v §1e stanoví, že pokud ve dvou po sobě následujících rozvahových dnech řádných účetních závěrek účetní jednotka překročí nebo přestane překračovat dvě hraniční hodnoty podle §1b a 1c, změně od počátku bezprostředně následujícího účetního období kategorii účetní jednotky, podle které je stanoven rozsah a způsob sestavování účetní závěrky.

Častým zdrojem nesprávného zařazení nebo předčasné změny kategorie účetní jednotky je nenápadné přechodné ustanovení Zákona, které stanoví, jak se vlastně účetní jednotky seřadí na startovní čáře po novele Zákona a od kdy se vlastně začíná odpočítávat.

V účetním období, které započalo v roce 2016, postupuje účetní jednotka podle právní úpravy pro takovou kategorii účetních jednotek a kategorií skupin účetních jednotek, jejíž podmínky naplnila k rozvahovému dni bezprostředně předcházejícího účetního období.

To znamená, že v prvním roce aplikace novely (tj. v roce 2016) se postupovalo podle stavu k 31. 12. 2015 a podle něho se účetní jednotka zařídila. **Toto první zařazení se nepočítá do „počtu překročení hraničních hodnot“.**

Příklad č. 1

	Aktiva celkem (netto)	Úhrn obratu	Počet zaměstnanců	Kategorie účetní jednotky
31. 12. 2015	300 000 000	17 000 000	12	malá
31. 12. 2016	455 600 000	240 000 000	20	malá (střední)
31. 12. 2017	460 000 000	250 000 000	49	malá (střední)
31. 12. 2018				střední

Účetní jednotka se na startu (k 1. 1. 2016) zařadila podle výsledků k 31. 12. 2015 do kategorie „malá“. Toto první zařazení se nepočítá do počtu období, ve kterých se sleduje překročení hraničních hodnot.

I když se jednotce následující dva roky dařilo a přesáhla ve dvou po sobě následujících rozvahových dnech dvě hraniční hodnoty (aktiva a obrat) pro přeřazení do kategorie „střední“, pokračuje i v roce 2016 i 2017 ve vykazování jako malá účetní jednotka. Teprve poté, co po dva roky po sobě překročila dvě ze tří hraničních hodnot, začne vykazovat v jiné kategorii, v našem případě jako střední účetní jednotka.

Tato úvaha není složitá, takže si s ní při troše pozornosti při čtení Zákona asi většina správně poradí.

Pojďme se podívat na složitější případ:

Příklad č. 2

	Aktiva celkem (netto)	Úhrn obratu	Počet zaměstnanců	Kategorie účetní jednotky
31. 12. 2015	500 000 000	12 000 000	18	malá
31. 12. 2016	800 000 000	650 000 000	137	malá (střední)
31. 12. 2017	950 000 000	2 150 000 000	260	malá (velká)
31. 12. 2018				střední

Účetní jednotka v tomto případě prudce rostla. Na startu se zařadila podle svých výsledků v roce 2015 do kategorie „malá“ a následující roky 2016 a 2017 jako „malá“ správně vykazovala.

Již k prvnímu testovanému rozvahovému dni 31. 12. 2016 překročila dvě ze tří kritérií pro kategorii střední.

K druhému testovanému rozvahovému dni 31. 12. 2017 se dokonce vyšvihla k hodnotám, které jsou přiřazeny pro kategorii „velká“ účetní jednotka.

V tomto případě je jasné, že účetní jednotka v roce 2018 musí změnit kategorii, otázkou může být, jaké zařazení je správné – střední, nebo velká? Účetní jednotka překročila ve dvou po sobě následujících rozvahových dnech řádných účetních závěrek dvě hraniční hodnoty pro kategorii střední a k druhému rozvahovému dni navíc i hodnoty pro kategorii „velká“. Při použití znění §1e Zákona dospějeme k nutnému závěru, že naše účetní jednotka překročila ke dvěma rozvahovým dnům hraniční hodnoty pro kategorii „střední“ (pro „velkou“ jen jednou), bude tedy v účetním období 2018 vykazovat jako „střední“.

Nejzajímavější případ nakonec:

Příklad č. 3

Dojde k fúzi sloučením existující malé účetní jednotky s velkou účetní jednotkou. Nástupnickou účetní jednotkou je malá účetní jednotka. Pokud bychom postupovali striktně podle gramatiky Zákona, dospěli bychom k tomu, že:

- Nejde o vznik ani zahájení činnosti podle §1e, tj. neodhaduji kategorii účetní jednotky, a zůstává původní kategorie „malá“ účetní jednotka.
- Nebyly překročeny dvě hraniční hodnoty podle §1b a 1c ve dvou po sobě následujících rozvahových dnech řádných účetních závěrek, tj. dva roky nebude změněna kategorie účetní jednotky.

Velká účetní jednotka, která se sloučila fúzí do nástupnické malé účetní jednotky, se tak stává malou se všemi výhodami při zveřejňování účetní závěrky a dalším vykazování.

Domníváme se, že takový postup by nebyl v souladu se zásadou správnosti, která obcházení účelu zákona neumožňuje. Zákon v §8 odst. 2 stanoví, že účetnictví je považováno za správné, pokud je účetní jednotka vede tak, že neodporuje Zákonu a ostatním právním předpisům ani neobchází jejich účel. Je v rozporu s touto zásadou, aby ve skutečnosti velká jednotka dosáhla formální transakcí výhod malé jednotky.

Jak jsme uvedli v úvodu, účelem kategorizace účetních jednotek je stanovení odpovídajících souvisejících povinností v ostatních částech Zákona, případně v právních předpisech, které s oblastí účetnictví přímo souvisí, např. zákoně o auditorech. Plnění odpovídajících povinností je zákonem předpokládáno již od okamžiku vzniku účetní jednotky, resp. od okamžiku zahájení její činnosti. Pokud tyto povinnosti platí pro nově vzniklé účetní jednotky nebo jednotky zahajující svoji činnost, tím spíše jsou jistě předpokládány u účetních jednotek, které jsou součástí přeměny.

I když praxe bezpochyby postupem času upraví přístup k podobným transakcím, doporučili bychom i s ohledem na další princip „podstata nad formou“ změnit v podobných případech kategorii podle skutečností, které jsou k dispozici po provedené přeměně přímo z účetních závěrek za minulá účetní období, a v našem příkladu změnit kategorii na „velká“.

Jarmila Rázková

jrazkova@deloittece.com

Kontakty

V případě jakýchkoliv dotazů ohledně záležitostí uvedených v této publikaci se, prosím, spojte se svou kontaktní osobou z auditního oddělení společnosti Deloitte, s odbornou skupinou Deloitte na adrese CZ.TechnicalDesk@deloittece.com nebo s jedním z následujících odborníků:

České účetnictví

Jarmila Rázková

jrazkova@deloittece.com

IFRS a US GAAP

Martin Tesař

mtesar@deloittece.com

Soňa Plachá

splacha@deloittece.com

Gabriela Jindřišková

gjindriskova@deloittece.com

Deloitte Advisory, s. r. o.

Nile House, Karolinská 654/2,

186 00 Praha 8 - Karlín,

Česká republika

Tel.: +420 246 042 500

[Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů.](#)

Nenápadné novely zákona o dani z příjmů

Stručný přehled dalších novel zákona o dani z příjmů, které jsou aktuálně v legislativním procesu

V minulých vydáních daňového dReportu jsme se věnovali poměrně obsáhlému návrhu zákona o dani z příjmů (ZDP), který by měl od roku 2019 implementovat zásadní změny nejen na poli mezinárodního zdanění. Připomínáme, že tento návrh je zatím na začátku, aktuálně končí vypořádání připomínek ze strany Ministerstva financí. O dalším vývoji vás budeme nadále informovat.

V jeho pozadí poněkud zůstávají další návrhy novely ZDP, které jsou aktuálně na pořadí jednání v Poslanecké sněmovně. Jaké změny se v nich navrhují?

Návrh na omezení kategorie základního investičního fondu

Senátní návrh zákona je zařazen do rozpravy v rámci druhého čtení v Poslanecké sněmovně. Navrhuje s účinností od 1. ledna 2019 zúžit definici tzv. základního investičního fondu, který podléhá výhodnější pětiprocentní sazbě.

Vrácení paušálu u živnostníků na původní úroveň

V prvním čtení je další návrh ZDP, který vrací limity výdajových paušálů na úroveň roku 2016. Navrhovatelé uvádějí, že snížení

výdajových paušálů, ke kterému došlo, bylo do schvalovaného zákona včleněno až pozměňovacím návrhem, nebyl tedy dostatečně vyhodnocen dopad tohoto opatření. Drobným podnikatelům a živnostníkům přitom přibývá administrativní zátěž spojená s evidencí tržeb, kontrolním hlášením a dalšími zaváděnými opatřeními ze strany státu, bylo by tak vhodné jim nezvyšovat administrativu ještě v oblasti daně z příjmů.

Zdanění finančních náhrad církví

Součástí návrhu novely zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi je i související úprava v ZDP. Ta navrhuje s účinností od 1. ledna 2019 zúžit stávající ustanovení o předmětu daně tak, že příjmy z bezúplatného nabytí věci podle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi nejsou u veřejně prospěšných poplatníků předmětem daně, s výjimkou finanční náhrady. Veškeré finanční náhrady vyplacené církvím a náboženským společnostem by tak nově byly předmětem daně.

Lucie Rytířová

lrytirova@deloittece.com

Tereza Tomanová

tomanova@deloittece.com

Nová pravidla pro zdanění digitálních společností

Ve středu 21. března 2018 byl představen návrh reformy, jenž by měl umožnit členským zemím Evropské unie („EU“) danit zisky velkých digitálních firem, které byly vytvořeny na jejich území. Návrh by tak měl eliminovat v současnosti existující nesoulad mezi tím, kde je zisk vytvořen a kde je zdaněn. Proti návrhu se ostře vymezily jak Spojené státy americké, tak některé státy EU (např. Irsko nebo Lucembursko), které lákají velké firmy na nízké daně.

Reforma reaguje na probíhající digitální revoluci, kdy pravidla pro zdanění digitálních společností, které působí v Evropě, jsou velmi omezená, a to především z důvodu stávající definice stále provozovny. Původní pravidla vznikla v minulém století před zavedením internetu a vycházela z předpokladu, že mezinárodní obchod je založen na fyzickém dovozu a vývozu zboží a služeb. Současné nastavení tak neumožňuje členským státům zdanit digitální společnosti, které v Evropě působí, pokud na území EU nemají dostatečně velkou fyzickou přítomnost.

Návrh počítá s tím, že by se nejdříve sjednotil výpočet daňového základu a následně by se zisk nadnárodních korporací rozpočítal do všech států, kde daná společnost působí. Reforma by zavedla právní definici „digitální přítomnosti“ společnosti na území členských států pro účely korporátního zdanění. Díky tomu by bylo možné společnost zdanit na území daného státu bez toho, aby v dané zemi byla

fyzicky přítomna. Rozhodující by byly právě její digitální aktivity. Ke vzniku stále provozovny by došlo u společností, které splní alespoň jedno z následujících kritérií, a to roční příjmy z digitálních služeb v dané členské zemi vyšší než 7 mil. euro, firma by měla v zemi za zdaňovací období přes 100 tisíc uživatelů, anebo by uzavřela za zdaňovací období s jinými firmami více než 3 tisíce smluv o poskytování digitálních služeb.

Dle Evropské komise by nová pravidla měla též řešit spravedlivější alokaci vybraných zisků mezi jednotlivé státy, a to na základě vytvářené on-line hodnoty. Kritériem by tak bylo například to, kde se daný uživatel nacházel v době, kdy danou službu využíval.

Zákonodárci jednotlivých členských států tak budou při přijetí návrhu stát před úkolem, jak zamezit dvojímu zdanění. Pravidla zamezující dvojímu zdanění vycházejí ze smluv o zamezení dvojího zdanění, příslušná opatření jsou ale též definována zastaralým způsobem. Směrnice by sice měla převážet nad mezinárodními smlouvami uzavřenými mezi členskými státy unie, nicméně se zeměmi mimo EU by bylo nutné sjednat úpravy smluv. Pro zajímavost, jen v případě ČR se jedná o cca 60 smluv, u kterých by byla nutnost změny.

Jelikož se očekává, že schválení samotné směrnice zabere určitý čas, EU přichází s dočasným řešením, aby některé digitální aktivity byly daně tzv. „prozatímní daní“. Reaguje tak

i na aktivity některých států (Itálie, Slovensko a další), které obdobná opatření již schválily nebo dokonce začaly uplatňovat. Ačkoliv se navrhovaná daň kategorizuje jako daň z příjmů, jednalo by se v podstatě o nepřímé zdanění příjmů z prodeje reklamního prostoru na internetu, z digitálních zprostředkovatelských aktivit či z prodeje dat o uživateli. Opatření by se vztahovalo na společnosti s minimálním ročním celosvětovým příjmem ve výši 750 mil. euro, přičemž z toho příjmem z EU nejméně ve výši 50 mil. euro. Vztahovalo by se jak na služby poskytované

přeshraničně, tak i na ty tuzemské (aby nedocházelo k nedovolené diskriminaci). Zde je nutné upozornit, že zavedení této prozatímní daně by mohlo způsobit dvojí zdanění, a to jak na úrovni zdanění obratu, tak na úrovni standardního zdanění zisků.

Při předpokládané sazbě ve výši 3 % z hrubých tržeb (tj. bez zohlednění případných nákladů) z digitálních služeb by podle odhadů zavedení této daně znamenalo navýšení ročních příjmů členských států až o 127 miliard korun.

Tereza Tomanová
ttomanova@deloittece.com

Jakub Vrkoč
jvrkoc@deloittece.com

Nepřímé daně

Bránit se v oblasti daní má smysl

I když se v některých případech může obrana vůči rozhodnutím a postupům Finanční správy ČR zdát jako zdoluhavý boj s nejistým výsledkem, nedávná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu („NSS“) mnohdy přesvědčují o opaku. Začátkem roku vynesl NSS dvě poměrně zásadní rozhodnutí, která korigují praxi finančních úřadů, a to v pozitivním směru vůči daňovým subjektům.

Obě rozhodnutí NSS lze považovat v oblasti správy daní za významná a pozitivní pro daňový subjekt. Tato rozhodnutí jsou pro daňové subjekty určitá forma potvrzení, že bránit se soudní cestou má smysl.

Prvním z rozhodnutí je kauza (rozhodnutí NSS čj. 5 Afs 60/2017 – 60) týkající se společnosti, které správce daně zamítl nárok na odpočet DPH, a to z důvodu údajného zapojení do podvodného řetězce. NSS následně rozsudek soudu i rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství zrušil, protože nebylo jasné prokázáno, že společnost věděla nebo vědět mohla o zapojení do podvodu na DPH. NSS kritizoval zejména účelové hodnocení důkazů, kdy oba správní orgány vyzdvihovaly ty důkazy, které byly k tíži společnosti, a naopak důkazy v její prospěch byly opomíjeny.

Podle NSS je zásadně vždy povinností správce daně, aby prokázal, že daňový subjekt o podvodu věděl nebo vědět mohl. Důkazní břemeno tak nelze přenést pouze na bedra daňového subjektu a také není možné extenzivně a bezmezně rozšiřovat požadavek prověřování věrohodnosti obchodních partnerů, který je stanoven judikaturou Soudního dvora EU, a klást tak na daňové subjekty až mnohdy nesplnitelné nároky.

NSS také zdůraznil, že je mimo možnosti daňového subjektu prověřovat všechny možné subdodavatele podílející se na obchodní transakci a také že není možné automaticky přičítat k tíži daňovému subjektu podvodné jednání někoho jiného než jeho přímého partnera, protože by to zakládalo objektivní odpovědnost bez zavinění. NSS na druhou stranu připomněl pravidlo, že daňový subjekt by měl být ale naopak obezřetný,

pokud dodavatel, předmět plnění, cena nebo jiné okolnosti vykazují určité pochybnosti o „solidnosti“ transakce.

Druhé rozhodnutí (rozhodnutí NSS čj. 5 Afs 78/2017 – 33) se týká zákonné povinnosti ručení za nezaplacenou DPH dodavatelem. V daném sporu byla společnost správcem daně vyzvána, aby jako ručitel zaplatila daňový nedoplatek za daňový dluh, který nebyl exekučně vymoženo od dodavatele. Podle správce daně vznikla ručitelská povinnost proto, že úplatu za plnění uhradil plátcem DPH bezhotovostně na účet dodavatele vedený v zahraničí (na Slovensku). Krajský soud však rozhodnutí správce daně zrušil a NSS jeho rozhodnutí potvrdil.

NSS uvedl, že je třeba, aby správce daně unesl důkazní břemeno a prokázal, že daňový subjekt věděl nebo vědět mohl o úmyslech dodavatele daň nezaplatit. Dále podle NSS platí, že bezhotovostní platba na zahraniční účet nemůže sama o sobě založit ručitelství za chování jiného daňového subjektu, který neodvedl daň. Platba na účet mimo tuzemsko navíc není podle NSS v obchodním styku ničím výjimečným a odpovídá zásadě volného pohybu kapitálu v rámci evropského hospodářského prostoru. NSS se ovšem neztotožnil s názorem krajského soudu, že tento zákonný titul ručení je v rozporu s unijním právem.

Alena Dugová
adugova@deloittece.com

Nenechte si ujít naše semináře, webcasty a další akce:

Má smysl se bránit! – [Seminář za účasti soudce NSS Karla Šimky](#)

Co by měl CEO vědět... – Pracovní snídane v [Praze](#), [Ostravě](#) nebo [Brně](#)

Krátce

Připravovaná (sazbová) novela zákona o DPH

V rámci změn zákona o elektronické evidenci tržeb dochází k návrhu na rozsáhlé rozšíření 10% sazby DPH na dodávky zboží a služeb podléhající v současné době 15% sazbě daně. Od 1. ledna 2019 by tak mohlo 10% sazbě DPH podléhat například poskytování stravovacích služeb, kadeřnické a kosmetické služby, opravy bot či dodání řezaných květin.

Návrh technické novely zákona o DPH

Připravovaná novela, která by měla v zákoně o DPH měnit od 1. ledna 2019 mimo jiné pravidla pro opravy základu daně, rozšířit možnost snížení DPH v případě nedobytných pohledávek, zavést novou definici finančního leasingu či implementovat postupy pro zdanění jednoúčelových poukázek, byla předmětem vnějšího připomínkového řízení. Ministerstvo financí se přijatými komentáři bude zabývat v následujících týdnech. Pak by měl být návrh předložen ke schválení.

Judikatura Soudního dvora EU

V rozhodnutí C-396/16 T-2 Soudní dvůr EU (SDEU) komentoval povinnost poměrně snížit nárok na odpočet daně v případě, že dlužník v reorganizaci má zaplatit pouze poměrnou část původní výše pohledávek. Současně posuzoval, zda může existovat prostor takovou povinnost eliminovat. Z rozhodnutí SDEU vyplývá, že přístupy k této problematice se mohou diametrálně lišit v jednotlivých členských zemích EU; záleží na lokální úpravě insolvenčního práva. V této souvislosti lze opět připomenout, že MF ČR připravuje novelu zákona o DPH, která by měla (již bez dalších pochyb) umožnit opravu daně u pohledávek za dlužníky v reorganizaci (a recipročně vynucovat povinnost opravit odpočet daně takovým dlužníkem).

Tomáš Brandejs

tbrandejs@deloittece.com

Mezinárodní zdanění

Je nizozemská legislativa v rozporu se Smlouvou o fungování EU?

22. února 2018 vydal první senát Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) rozsudek ve spojených věcech [C-398/16 a C-399/16](#). Oba spory řeší soulad či nesoulad nizozemské právní úpravy týkající se omezení odčitelnosti výpůjčních nákladů a kurzových rozdílů za určitých podmínek a článků 49 a 54 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jako „SFEU“), které zakotvují svobodu usazování státních příslušníků jednoho členského státu na území jiného členského státu. Přestože si oba spory byly na první pohled zdánlivě podobné, a proto byly projednávány společně, je překvapivé, že každý z nich byl uzavřen s jiným výsledkem. Zatímco nizozemská právní úprava aplikovaná ve věci C-398/16 byla vyhodnocena, že je v rozporu s články 49 a 54 SFEU, úprava aplikovaná ve věci C-399/16 byla naopak posouzena, že je v souladu s výše zmíněnými články.

Předmětem sporu ve věci C-398/16 bylo zamítnutí odčitelnosti úroků plynoucích z půjčky na straně nizozemské mateřské společnosti, která za zapůjčené prostředky od jiné švédské společnosti náležející do téže skupiny, koupila podíl v italské dceřiné společnosti. Dle nizozemského práva je omezena odčitelnost úrokových a jiných souvisejících výpůjčních nákladů plynoucích z půjčky, která je právně nebo fakticky přímo nebo nepřímo splatná propojenému subjektu nebo propojené fyzické osobě, pokud tato půjčka souvisí s nabytím nebo i výkupem podílů na zisku, podílových listů a členských práv na propojeném subjektu. I přes tuto skutečnost však nizozemská mateřská společnost úroky od svého základu daně odečetla, a proto jí byl vydán dodatečný platební výměr.

Proti dodatečnému platebnímu výměru však nizozemská mateřská společnost podala žalobu, ve které uvedla, že byla omezena svoboda jejího usazování, což je v rozporu s výše zmíněnými články 49 a 54 SFEU, neboť pokud by použila zapůjčené prostředky na nákup podílu v dceřiné společnosti, která by byla rezidentní v Nizozemí, mohla by s touto dceřinou společností vytvořit jedinou daňovou jednotku (daňovou konsolidaci).

Vytvoření jediné daňové jednotky umožňuje nizozemské právo té mateřské společnosti, která v právním a hospodářském smyslu vlastní alespoň 95 % podílů na spláceném základním kapitálu jiného daňového poplatníka (dceřiné společnosti). Při splnění této podmínky je na žádost obou daňových poplatníků možné vybrat daň plynoucí z příjmů v Nizozemí takovým způsobem, jako by se jednalo o jednoho daňového poplatníka. Což jinými slovy znamená, že v rámci jediné daňové jednotky se vzájemné vazby z titulu kapitálové účasti, jako je kapitálový vklad mateřské společnosti do její dceřiné společnosti, stávají díky konsolidaci daňově neutrálními.

SDEU tento spor uzavřel s tím, že se nizozemská vláda dopustila rozdílného zacházení, které nelze odůvodnit ani nutností pro zachování rozdělení daňových pravomocí mezi členské státy, ani nutností zachovat soudržnost nizozemského daňového systému a současně aplikovaný postup nelze odůvodnit předcházením zneužívajícím daňovým praktikám.

Druhý z projednávaných sporů (C-399/16) se týkal zamítnutí odčitelnosti kurzové ztráty u nizozemské mateřské společnosti plynoucí z přecenění hodnoty podílů držených na

dceřině společnosti se sídlem ve Spojeném království. A to z toho důvodu, že nizozemská legislativa zakotvuje, že se pro účely stanovení zisku nepřihlíží k výnosům z podílu ani k nákladům vynaloženým v souvislosti s nabytím nebo převodem tohoto podílu (pravidlo je též označováno jako „osvobození podílu“).

I v tomto případě se nizozemská mateřská společnost odvolala proti dodatečnému platebnímu výměru. Důvodem pro podání odvolání byla skutečnost, že dle jejího názoru byla omezena její svoboda usazování, neboť za předpokladu, že by držela podíl na společnosti rezidentní v Nizozemí, mohla by s touto dceřinou společností vytvořit jedinou daňovou jednotku a veškeré vazby z titulu kapitálové účasti na ní by se staly díky konsolidaci daňově neexistujícími.

Počínání nizozemské vlády však bylo vyhodnoceno jako v souladu se svobodou usazování, neboť pravidla pro „osvobození podílu“ zakotvují, že se zvýšení či snížení hodnoty podílu vyplývající z vývoje kurzu cizí měny, v níž je vyjádřena hodnota podílu, nezohledňuje pro účely stanovení zisku. To je

hlavním důvodem, proč nizozemská mateřská společnost nemohla od svého zdanitelného zisku odečíst kurzovou ztrátu, kterou utrpěla jakožto akcionář v souvislosti s hodnotovou své investice (dceřině společnosti se sídlem ve Spojeném království). **Dle názoru SDEU nelze rozdílné zacházení založit na předpokladu, že pokud by nizozemská společnost utrpěla ztrátu v souvislosti se svým podílem na dceřině společnosti rezidentní v Nizozemí, mohla by s ním vytvořit jediného daňového poplatníka a tento kurzový rozdíl učinit daňově neutrální. Je totiž vysoce nepravděpodobné, že by byl tento podíl veden v jiné měně, než je ta, v níž je vykazován hospodářský výsledek společnosti.**

Kateřina Krchnivá

kkrcniva@deloittece.com

Tereza Tomanová

ttomanova@deloittece.com

Přehled novinek týkajících se BEPS

Akce 5 – Boj proti škodlivým daňovým praktikám se zaměřením na transparentnost a podstatu

Itálie – Dne 6. února 2018 byla vydána v Úředním věstníku č. 30 vyhláška, kterou se schvalují prováděcí pravidla pro režim zdanění výnosů z duševního vlastnictví (tzv. patent box) zavedený zákonem č. 190 ze dne 23. prosince 2014.

Na základě tohoto režimu se na 50 % příjmů generovaných z využívání či přímého použití duševního vlastnictví splňujícího stanovená kritéria nevztahuje daň z příjmů právnických osob či regionální daň z výrobní činnosti. Navíc se do zdanitelných příjmů nezahrnují příjmy plynoucí z prodeje příslušného duševního vlastnictví, pokud se alespoň 90 % těchto příjmů opětovně investuje během následujících dvou zdaňovacích období do aktivit výzkumu a vývoje týkajících se vývoje, údržby a zdokonalení dalšího duševního vlastnictví, jež splňuje daná kritéria.

Akce 13 – Dokumentace k transferovým cenám a zprávy podle jednotlivých zemí

OECD – Dne 8. února 2018 byly vydány dodatečné pokyny k implementaci tzv. zpráv podle jednotlivých zemí. Pokyny se zaměřují na dvě konkrétní otázky, a to: na definici celkových konsolidovaných výnosů skupiny a na to, zda nedodržení podmínek v oblasti zachování mlčenlivosti, vhodného využití a konzistence představuje systémovou chybu. Pokyny jsou k dispozici na oficiálních [webových stránkách organizace OECD](#). Dále byl dne 28. února vydán soubor přístupů přijatý jurisdikcemi, jež jsou členy tzv. inkluzivního rámce (Inclusive Framework). Souborný dokument obsahuje informace o přístupech zavedených v jednotlivých jurisdikcích a definuje přístupy, které jsou pro výkaznictví dle jednotlivých zemí povoleny podle akce 13 akčního plánu BEPS. Souborný dokument je k dispozici [zde](#).

Akce 15 – Vytvoření vícestanného nástroje s cílem zamezit erozi základu daně a přesouvání zisku (BEPS)

Česká republika – Dne 14. února 2018 vláda ČR schválila

ratifikaci Multilaterální úmluvy o implementaci opatření týkajících se daňových smluv s cílem zamezit erozi základu daně a přesouvání zisku (úmluva MLI). Česká republika úmluvu MLI podepsala v Paříži dne 7. června 2017. Cílem této úmluvy je umožnit jurisdikcím rychlou implementaci výsledků projektu BEPS do více než 1 000 mezinárodních daňových smluv. V době podpisu Česká republika předložila svůj dočasný seznam výhrad a oznámení a identifikovala smlouvy, na něž hodlá úmluvu MLI aplikovat.

Dne 23. února 2018 se Slovinsko stalo po Rakousku, Ostrovu Man, Jersey a Polsku již pátou jurisdikcí, která ratifikovala úmluvu MLI. Poté, co Slovinsko odevzdá ratifikační instrument organizaci OECD, podmínky pro nabytí účinnosti MLI úmluvy budou splněny. Podle článku 34 vstoupí úmluva MLI v účinnost první den čtvrtého měsíce následujícího po datu, kdy pátá jurisdikce předala svůj ratifikační nástroj. Obecně se očekává, že úmluva MLI nabyde účinnosti počátkem roku 2019.

Nové země zapojené do inkluzivního rámce BEPS

Dne 19. února 2018 organizace OECD oznámila, že Srbsko přistoupilo k [inkluzivnímu rámci](#) pro mezinárodní implementaci [projektu BEPS](#). Podle rámce se všechny státní a nestátní jurisdikce OECD, které se do projektu BEPS zapojí, budou na implementaci projektu BEPS podílet jako partneři Komise OECD pro finanční záležitosti. Zapojení do inkluzivního rámce znamená, že Srbsko musí implementovat čtyři minimální standardy: zamezení škodlivým daňovým praktikám, zamezení zneužití smlouvy, dokumentace převodních cen a zlepšení řešení sporů. V současné době je do rámce zapojeno 112 jurisdikcí. Jejich kompletní [seznam](#) je k dispozici na webové stránce organizace OECD.

Kateřina Krchnivá

kkrcniva@deloittece.com

Tereza Tomanová

ttomanova@deloittece.com

Krátce

Belgický ústavní soud zrušil režim „spravedlivé daně“

Dne 1. března 2018 vydal belgický ústavní soud dlouho očekávané rozhodnutí týkající se spravedlivé daně („fairness tax“). Spravedlivá daň, která se v Belgii uplatňuje od roku 2014, je samostatná daň v sazbě 5,15%, která se uvaluje na distribuci dividend ze strany společností (kromě malých a středních podniků) v rozsahu zdanitelných příjmů v roce distribuce snížených o fiktivní úroky daného roku a/nebo daňové ztráty převedené do následujícího období. Spravedlivá daň se dle dosud platného režimu vztahuje jak na rezidentní společnosti, tak na stále provozovny zahraničních podniků. V souladu s rozhodnutím Soudního dvora Evropské unie Ústavní soud zrušil spravedlivou daň pro rezidentní společnosti, které redistribuují dividendy, a to kvůli nesouladu tohoto režimu se směrnicí o mateřských a dceřiných společnostech. Soud rozhodl, že režim bude kompletně zrušen od roku 2019.

Čína zveřejnila nová pravidla týkající se skutečných majitelů

Dne 3. února 2018 finanční státní správa zveřejnila nová pravidla týkající se konceptu skutečného vlastníka příjmů dle čínských daňových smluv. Tato nová pravidla se vztahují na povinnosti odvodu či srážky daně vzniklých od 1. dubna 2018.

Malta upravuje pravidla pro odpočet fiktivních úroků

Dne 2. února 2018 maltské ministerstvo financí zveřejnilo nová pravidla pro odpočet fiktivních úroků pro rok 2018, jež nahrazují pravidla zveřejněná v roce 2017. Nová pravidla pro odpočet fiktivních úroků jsou navržena tak, aby bylo financování z vlastních zdrojů a dluhové financování postaveno na stejnou úroveň (dle režimu z roku 2017 platilo, že úrok z financování je daňově uznatelným nákladem, avšak dividendy nikoliv). Harmonizace bylo dosaženo tím, že se maltským společnostem a družstvům (včetně stálých provozoven zahraničních společností a družstev na Maltě) umožní odečíst „úroky z rizikového kapitálu“. Nová pravidla se aplikují na finanční roky končící dne 1. ledna 2017 či po tomto datu.

Evropská komise podmíněčně schválila maltský režim tonážní daně

Dne 7. února 2018 Evropská komise zveřejnila oficiální znění svého podmíněčného schválení režimu tonážní daně aplikovaného na Maltě, jež bylo vydáno dne 19. prosince 2017 na období 10 let podle pravidel státní podpory EU. Komise po provedeném šetření dospěla k závěru, že počet širokých

daňových výjimek udělených na základě režimu tonážní daně představuje státní podporu, a proto požádala Maltu o úpravu režimu v následujících oblastech: odstranit možnost, dle které čistě finanční instituce mohou využívat režim tonážní daně; zajistit, aby se výjimka z daně z kapitálových zisků z prodeje či převodu zásilek, jež jsou předmětem tonážní daně, vztahovala pouze na společnosti vykonávající čistě přepravní činnost, a dále odstranit výjimku, dle které dani nepodléhají kapitálové zisky přepravních společností, jsou-li jejich akcionáři maltskými rezidenty, a odstranit výjimky z proclení v případě dokumentů a převodů.

Evropská unie vydala veřejnou verzi rozhodnutí týkající se státní podpory poskytnuté společnosti Amazon

Důvodem, proč Evropská komise rozhodla, že dohoda o předběžném posouzení převodních cen uzavřená mezi Lucemburskem a společností Amazon představuje státní podporu, byla skutečnost, že dohoda nebyla vydána v souladu s principy, které byly následně doporučeny organizací OECD pro alokaci rizik a zisků z nehmotných aktiv. Text celého rozhodnutí je k dispozici [zde](#).

Ve smlouvě mezi Chile a Velkou Británií byla aktivována doložka nejvyšších výhod

Dne 28. února 2018 britská finanční správa (HMRC) oznámila, že od 1. ledna 2017 platí dle smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi Velkou Británií a Chile doložka nejvyšších výhod. Tato doložka byla aktivována po vzoru smlouvy uzavřené mezi Chile a Japonskem, která zakotvuje výhodnější sazby srážkové daně na určité platby úroků a autorských poplatků, jež nabyly účinnosti k 1. lednu 2017. Výsledkem sjednaného režimu nejvyšších výhod je, že se sazba srážkové daně u plateb úroků za určitých okolností sníží z 15 % či 5 % na 4 %. Sazba srážkové daně u autorských poplatků se sníží na 2 % (z 5 %) v případě autorských poplatků za užívání (či právo k užívání) průmyslového, obchodního či vědeckého vybavení. V ostatních případech bude standardní sazba činit 10 % namísto 15 %, a to od 1. ledna 2019.

Kateřina Krchnivá
kkrchniva@deloittece.com

Tereza Tomanová
ttomanova@deloittece.com

Některé formy daňových úspor bude nutné hlásit

V březnu 2018 bylo dosaženo konečné politické dohody o znění směrnice EU, která zavádí povinnost oznamovat mimo jiné taková přeshraniční uspořádání, jejichž hlavním cílem nebo jedním z hlavních cílů je dosažení daňové výhody.

Text směrnice, který byl odsouhlasen dne 13. března 2018, je označován jako tzv. kompromisní znění, neboť Rada EU nakonec nepřevzala některá relativně radikální doporučení Evropského parlamentu. Přesto zůstala zachována například omezená zpětná působnost směrnice a oznamovací povinnost se tedy bude vztahovat i na všechna uspořádání, jejichž uskutečňování poplatník daně zahájí již v den vyhlášení směrnice v Úředním věstníku EU (tedy dle předpokladů ještě během roku 2018) nebo později.

Členské státy jsou povinny zpracovat směrnici do svých právních řádů tak, aby nové normy byly účinné nejpozději od 1. července 2020. Některé státy však již připravují příslušné normy s dřívějším datem účinnosti.

Předmět oznamování

Směrnice zavádí novou oznamovací povinnost a následnou automatickou výměnu informací mezi členskými státy EU, pokud jde o takové uspořádání, které

1. nese přeshraniční prvek vymezený směrnicí,
2. nese některý ze znaků vymezených v příloze směrnice a současně jeho hlavním nebo jedním z hlavních přínosů je získání „očekávatelné“ daňové výhody,
3. jde o specifické uspořádání, které nese alespoň jeden specifický znak uvedený v příloze směrnice (např. určité znaky týkající se převodních cen nebo nejasnost ohledně skutečného majitele).

Osoby povinné oznamovat přeshraniční uspořádání

- Oznamovací povinnost vůči příslušnému správci daně bude dopadat především na tzv. zprostředkovatele.
- Za zprostředkovatele označuje směrnice osobu, která nabízí na trhu, organizuje nebo poskytuje k dispozici pro realizaci přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, nebo řídí realizaci takového uspořádání, které se má oznamovat. Oznamovací povinnost však ponese také každá osoba, která věděla nebo měla a mohla vědět, že se zavázala poskytnout přímo či zprostředkovaně podporu, pomoc nebo poradenství při výše uvedených činnostech spojených s přeshraničním uspořádáním.
- Pokud bude zprostředkovateli bránit ve splnění oznamovací povinnosti jeho zákonná povinnost mlčenlivosti (což v České republice přichází v úvahu např. u daňových poradců a advokátů), přechází oznamovací povinnost na poplatníka daně, který předmětné uspořádání hodlá využívat.
- Poplatník daně ponese oznamovací povinnost také tehdy,

1. pokud se na oznamovaném přeshraničním uspořádání nepodílel žádný zprostředkovatel (např. pokud poplatník uspořádání vytvořil sám anebo s pomocí osoby, kterou nelze označit za zprostředkovatele), anebo
2. pokud zprostředkovatel sám nemá oznamovací povinnost (např. poskytuje své služby zcela mimo území členských států EU).

- Daňový poplatník bude také povinen podávat správci daně informace o využívání daného uspořádání v každém roce, kdy dané uspořádání využívá.
- Členské státy budou povinny stanovit účinné **sankce** za nesplnění povinností upravených směrnicí.
- **Ochrana dobré víry:** Za nesplnění oznamovací povinnosti nebude možné potrestat toho, kdo prokáže, že nevěděl o tom, že se účastní přeshraničního uspořádání, které mělo být oznámeno.

Lhůty k podání oznámení

- Přeshraniční uspořádání, na která dopadá směrnice, a jejichž uskutečňování bylo zahájeno v době mezi vyhlášením směrnice v Úředním věstníku EU (což se předpokládá již během roku 2018) a dnem 1. července 2020 musí být příslušnými osobami oznámena do 31. srpna 2020.
- V ostatních případech je stanovena pro oznámení lhůta 30 dnů (i) ode dne poskytnutí návrhu uspořádání, podpory, pomoci či poradenství, anebo (ii) ode dne, kdy bylo uspořádání připraveno k realizaci, anebo (iii) ode dne zahájení realizace uspořádání. Počátek lhůty bude odvozen od té skutečnosti, která u povinné osoby nastane nejdříve.

Mlčení správce daně neznamená souhlas

Směrnice výslovně uvádí, že nereaguje-li správce daně na oznámení, neznamená to automaticky jeho souhlas s oznámeným přeshraničním uspořádáním.

Zpětná působnost

Oznámeno musí být i takové přeshraniční uspořádání, jehož uskutečňování bylo daňovým poplatníkem zahájeno mezi dnem vstupu směrnice v platnost a dnem jejího účinného zapracování do právních řádů jednotlivých členských států (tj. nejpozději 1. červencem 2020).

Automatická výměna informací mezi členskými státy

Členské státy si budou automaticky vyměňovat informace shromážděné v rámci plnění oznamovací povinnosti, přičemž první informace musí být sděleny do 31. října 2020.

O tomto tématu budeme hovořit také na našem dalším [webcastu](#).

Pokud chcete zjistit, zda a v jakém rozsahu se na vás budou výše uvedené povinnosti konkrétně vztahovat, neváhejte se na nás obrátit.

Hana Erbová
herbova@deloittece.com

Je bitva o profesní mlčenlivost dobojována?

Návrh novely daňového řádu, o němž jsme vás již informovali, byl po bouřlivých diskusích konečně 21. března 2018 schválen Poslaneckou sněmovnou Parlamentu.

Původní návrh, který podstatně překračoval požadavky směrnice o správní spolupráci v oblasti daní, z níž měla novela vycházet, byl nakonec přijat v relativně kompromisní podobě.

Poskytování nových informací správci daně

Osoby, které jsou povinny provádět identifikaci a kontrolu klientů podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu („AML zákon“), budou nově povinny správci daně na vyžádání poskytnout údaje získané při provádění identifikace a kontroly klienta a také dokumenty získané při této proceduře, v nichž jsou tyto informace obsaženy, a dále údaje o způsobu jejich získávání.

Ochrana profesní mlčenlivosti

Od advokáta, notáře, daňového poradce, soudního exekutora nebo auditora však bude moci vyžadovat výše zmíněné údaje a dokumenty pouze Generální finanční ředitelství (tzn. ústřední kontaktní orgán pro mezinárodní spolupráci při správě daní), a to pouze za účelem výkonu mezinárodní spolupráce při správě daní. Příslušníci uvedených profesí budou povinni informace poskytnout za stejných podmínek a omezení, za jakých by tyto údaje museli podle AML zákona poskytnout Finančnímu analytickému úřadu. Advokáti a notáři budou přitom zásadně komunikovat prostřednictvím příslušných profesních komor.

Podle přechodného ustanovení se nová povinnost navíc bude vztahovat pouze na ty informace, které příslušníci výše uvedených profesí získali až po její účinnosti. Účinnost novely

je navrhována na den zveřejnění zákona ve Sbírce zákonů.

Na povinné osoby dle AML zákona, které nejsou příslušníky výše uvedených profesí, se přechodné ustanovení nevztahuje a kterýkoliv správce daně se na ně bude moci obracet se žádostí o poskytnutí informací vždy, pokud bude splněna podmínka, že jsou tyto informace nezbytné pro správu daní a nelze je získat z evidence, kterou vede správce daně, ani od jiného orgánu veřejné moci.

Prolomení bankovního tajemství

Rozšiřuje se také okruh informací, které si mohou správci daně vyžádat o klientech finančních institucí, resp. poskytovatelů platebních služeb.

Je doplněna pravomoc správce daně požadovat údaje o jedinečných identifikátorech spojených s účtem, o osobách s dispozičním oprávněním k účtu, osobách, které peněžní prostředky na účet vložily, o příjemcích plateb, o úschovách a o pronájmech bezpečnostních schránek.

Z okruhu údajů, které bude moci správce daně požadovat po bankách a dalších poskytovatelích platebních služeb, byly vypuštěny údaje o elektronickém bankovníctví (např. IP adresa nebo telefonní číslo použitého přístroje).

Informace budou moci v odůvodněných případech a při splnění zákonných podmínek vyžadovat nejen orgány finanční správy, ale i ostatní orgány veřejné moci, které zákon označuje za správce daně.

Zajímají vás podrobnosti? Více se dozvíte na našem [webcastu](#).

Hana Erbsová
herbsova@deloittece.com

Daňové povinnosti – duben 2018

Duben

Úterý 3.	Daň z příjmů	Odvod daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně za únor 2018 Podání vyúčtování daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně za zdaňovací období 2017 Podání přiznání k dani a úhrada daně za rok 2017, nemá-li poplatník povinný audit a přiznání zpracovává a předkládá sám
Pondělí 9.	Spotřební daň	Splatnost daně za únor 2018 (mimo spotřební daň z lihu)
Pondělí 16.	Daň silniční	Záloha na daň za 1. čtvrtletí 2018
	Intrastat	Podání výkazů pro intrastat za březen 2018, papírová forma
Středa 18.	Intrastat	Podání výkazů pro intrastat za březen 2018, elektronická forma
Pátek 20.	Daň z přidané hodnoty	Daňové přiznání a daň k MOSS
	Daň z příjmů	Měsíční odvod úhrnu sražených záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti
Úterý 24.	Spotřební daň	Splatnost daně za únor 2018 (pouze spotřební daň z lihu)
Středa 25.	Daň z hazardních her	Daňové přiznání a splatnost daně za 1. čtvrtletí 2018
	Daň z přidané hodnoty	Daňové přiznání a daň za 1. čtvrtletí a za březen 2018 (formulář přiznání k dani z přidané hodnoty) Souhrnné hlášení za 1. čtvrtletí a za březen 2018 Kontrolní hlášení za 1. čtvrtletí a za březen 2018
	Energetické daně	Daňové přiznání a splatnost daně z plynu, pevných paliv a elektřiny za březen 2018
	Spotřební daň	Daňové přiznání za březen 2018 Daňové přiznání k uplatnění nároku na vrácení spotřební daně například z topných olejů a ostatních (technických) benzinů za březen 2018 (pokud vznikl nárok)
Pondělí 30.	Daň z příjmů	Odvod daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně za březen 2018

Daňové povinnosti – květen 2018

Květen

Čtvrtek 10.	Spotřební daň	Splatnost daně za březen 2018 (mimo spotřební daň z lihu)
Středa 16.	Intrastat	Podání výkazů pro intrastat za duben 2018, papírová forma
Pátek 18.	Intrastat	Podání výkazů pro intrastat za duben 2018, elektronická forma
Pondělí 21.	Daň z příjmu	Měsíční odvod úhrnu sražených záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti
Pátek 25.	Daň z přidané hodnoty	Daňové přiznání a daň za duben 2018
		Souhrnné hlášení za duben 2018
		Kontrolní hlášení za duben 2018
	Energetické daně	Daňové přiznání a splatnost daně z plynu, pevných paliv a elektřiny za duben 2018
Spotřební daň	Splatnost daně za březen 2018 (pouze spotřební daň z lihu)	
	Daňové přiznání za duben 2018	
		Daňové přiznání k uplatnění nároku na vrácení spotřební daně například z topných olejů a ostatních (technických) benzinů za duben 2018 (pokud vznikl nárok)
Čtvrtek 31.	Daň z nemovitých věcí	Splatnost celé daně (poplatníci s vyšší daně do 5 000 Kč včetně)
		Splatnost 1. splátky daně (poplatníci s daní vyšší než 5 000 Kč s výjimkou poplatníků provozujících zemědělskou výrobu a chov ryb)
	Daň z příjmů	Odvod daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně za duben 2018

Kontakty

V případě jakýchkoliv dotazů ohledně záležitostí uvedených v této publikaci se, prosím, spojte se svou kontaktní osobou z daňového oddělení společnosti Deloitte nebo s jedním z následujících odborníků:

Přímé daně

Jaroslav Škvrna

jskvrna@deloittece.com

Zbyněk Brtinský

zbrtinsky@deloittece.com

Miroslav Svoboda

msvoboda@deloittece.com

Marek Romancov

mromancov@deloittece.com

LaDana Edwards

ledwards@deloittece.com

Tomas Seidl

tseidl@deloittece.com

Nepřímé daně

Adham Hafoudh

ahafoudh@deloittece.com

Radka Mašková

rmaskova@deloittece.com

Kontrolní hlášení

Jaroslav Beneš

jbenes@deloittece.com

Deloitte Advisory, s. r. o.

Nile House, Karolinská 654/2,

186 00 Praha 8 - Karlín,

Česká republika

Tel.: +420 246 042 500

[Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů.](#)

GDPR: Záhadu spojenou s dobou uchovávání osobních údajů za vás vyřeší detektiv

Detektivovi se na stole objevil nový případ. Musí rozlousknout, zda společnost ABC, která zpracovává e-mailové adresy za účelem zaslání marketingových nabídek, neuchovává osobní údaje příliš dlouho. Je společnost připravena na změny, které přinese květen 2018? Jaké jsou nezbytné kroky, aby splnila požadavky GDPR? A poznává se v této detektivní záhadě i vaše firma?

Aby společnost byla v souladu s **GDPR (Obecné nařízení o ochraně osobních údajů)** musí umět posoudit, jak dlouho mají být osobní údaje uchovávány. Mezi osobní údaje řadíme (kromě spousty dalších údajů) například i e-mailové adresy. A právě s těmi zachází společnost ABC.

Proč e-mailové adresy zpracovává?

- Pro potřeby zaslání marketingových nabídek.
- Kvůli kontaktování klientů ohledně poskytovaných služeb plynoucích ze smlouvy, kterou s nimi má uzavřenou.
- Za účelem ochrany oprávněných zájmů společnosti (po nezbytnou dobu si ponechává originály ukončených smluv se svými klienty, kde je uvedena i e-mailová adresa, v případě rizika soudního sporu s klientem).

Detektiv ví, že hlavní stopou je v tomto případě tzv. **zásada omezení uložení**. Tato zásada mimo jiné vyžaduje, aby byly **osobní údaje uchovávány pouze po dobu, která je nezbytná pro dané účely zpracování**. Pokud nejsou nastaveny doby uchovávání, po jejichž uplynutí je nutné osobní údaje vymazat nebo anonymizovat, správce osobních údajů musí **stanovit pravidla jejich uchovávání, a to pro každý účel zpracování zvlášť**. Pokud je daný osobní údaj zpracováván pro více účelů, lze jej uchovávat až do uplynutí nejdelší doby uchovávání.

Tři rady GDPR detektiva aneb kroky, které uplatníte i ve vaší společnosti:

1. Pro každý účel zpracování si stanovte dobu, po kterou je nezbytné pro daný účel zpracovávat osobní údaje. Tuto dobu naleznete zejména v právních předpisech,

rozhodnutích orgánů, standardech či v doporučeních autorit v oblasti ochrany osobních údajů.

2. Nastavte své procesy a systémy tak, aby vždy po uplynutí doby došlo k automatizovanému či ručnímu výmazu příslušných osobních údajů.
3. Nezapomeňte, že výmazem osobních údajů se rozumí odstranění osobního údaje ve všech formách, tj. nejen z IT systémů, ale např. i fyzická skartace.

Společnost ABC už ví, jak na záhadu spojenou s dobou uchovávání osobních údajů. Po návštěvě detektiva rozhodla, že...

- Marketingové nabídky bude zasílat po dobu 1 roku od skončení smluvního vztahu mezi společností a daným klientem (bude takto upraveno v souhlasech se zpracováním osobních údajů).
- Kontaktování klientů ohledně jim poskytovaných služeb plynoucích ze smlouvy bude probíhat po dobu trvání smluvního vztahu mezi společností a daným klientem. Později již ne.
- Originály smluv s klienty si společnost bude uchovávat po dobu 10 let po skončení smluvního vztahu mezi společností a daným klientem, což odpovídá promlčecí době všech potenciálních nároků z této smlouvy.

Potřebujete vyřešit podobný, nebo úplně jiný případ? Pozvěte se k detektivovi do kanceláře, objednejte si naši online aplikaci **GDPR Detective**. Naše detektivní očko vyřeší záhady ochrany osobních údajů za vás!

Martin Bohuslav

mbohuslav@deloittece.com

Ján Kuklinca

jkuklinca@deloittece.com

Anketa Zákon roku 2017 spěje ke konci, hlasovat můžete jen do konce března: Již po deváté vybíráme právní předpisy, které pozitivně ovlivňují české prostředí. Vybírat můžete ze šestice legislativních počinů. Pro jaký se rozhodnete? Nezapomeňte, že [hlasovat v anketě](#) můžete už jen do konce března.

Kontakty

Máte-li zájem o další informace ohledně služeb poskytovaných společností Deloitte v České republice, obraťte se prosím na odborníky z právního oddělení:

Ambruz & Dark Deloitte Legal, s. r. o., advokátní kancelář

Nile House Karolinská 654/2

186 00 Praha 8 - Karlín

Česká republika

Tel.: +420 246 042 100

www.deloittelegal.cz

[Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů.](#)

Vyhlášení výzvy Operačního programu Životní prostředí k předcházení vzniku komunálních a průmyslových odpadů

V Operačním programu Životní prostředí 2014–2020 byla vyhlášena výzva v rámci prioritní osy 3 *Odpady a materiálové toky, ekologické zátěže a rizika* zaměřená na prevenci vzniku odpadů. O dotaci mohou žádat veřejné i podnikatelské subjekty. Projekt musí být realizován na území ČR.

Cíl výzvy:

- Snížení množství odpadů z výroby
- Opětovné použití výrobků nacházejících se na konci své životnosti
- Podpora zavádění tzv. systému door-to-door

Podporovány budou projekty zaměřené na předcházení vzniku komunálních a průmyslových odpadů jako např.:

- Vybudování sběrné sítě kontejnerů na textil
- Vybudování center či systémů pro opětovné využití výrobků nebo sítě skladů potravin
- Realizace technologií snižujících množství produkovaného odpadu

Míra podpory na jeden projekt je poskytována až do výše 85 % celkových způsobilých výdajů, přičemž minimální výše způsobilých realizačních výdajů činí 500 tis. Kč (bez DPH).

Příjem žádostí: 3. dubna – 31. července 2018

Vyhlášení 3. veřejné soutěže programu GAMA

Začátkem března 2018 vyhlásila Technologická agentura České republiky 3. veřejnou soutěž na podporu aplikovaného výzkumu, experimentálního vývoje a inovací programu GAMA, podprogram 2 (Seal of Excellence). Program je určen na podporu projektů umožňujících komercializaci výsledků výzkumu.

Uchazečem v této veřejné soutěži mohou být malé a střední podniky se sídlem na území České republiky, které obdržely Seal of Excellence EK v nástroji SME Instrument fáze 1 ve 4. uzávěrce roku 2017 a 1. uzávěrce roku 2018.

Maximální míra podpory na jeden projekt činí 55 % celkových uznaných nákladů. Maximální částka finanční podpory jednoho projektu je stanovena na 39 286 €.

Mezi **způsobilé náklady** patří například osobní náklady, náklady na subdodávky nebo ostatní přímé náklady.

Příjem žádostí: 8. března – 19. dubna 2018

Vyhlášení 1. veřejné soutěže programu Národní centra kompetence

Technologická agentura České republiky plánuje
ve středu 28. března 2018 vyhlásit 1. veřejnou soutěž
v programu *Národní centra kompetence*.

Hlavními uchazeči v této soutěži mohou být pouze výzkumné
organizace. Podniky – právnické i fyzické osoby se mohou
zapojit jako další účastníci.

Hlavní cíl programu:

- Podpora projektů vedoucích ke zvýšení efektivity a kvality
výsledků aplikovaného výzkumu a transferu technologií
- Zvýšení konkurenceschopnosti podniků
- Posílení excelence a aplikační relevance výzkumných
organizací

Maximální míra podpory na jeden projekt činí 80 %.

Přijem žádostí: 29. března – 31. května 2018

Kontakty

V případě, že se Vás tato problematika dotýká, rádi Vám poskytneme podrobné informace. Prosím, neváhejte nás kontaktovat.

Dotace CZ

Luděk Hanáček

lhancek@deloittece.com

Antonín Weber

antoweber@deloittece.com

Dotace a investiční pobídky SK

Martin Rybar

mrybar@deloittece.com

Investiční pobídky

Daniela Hušáková

dhusakova@deloittece.com

Deloitte Advisory, s. r. o.

Nile House, Karolinská 654/2,

186 00 Praha 8 - Karlín,

Česká republika

Tel.: +420 246 042 500

[Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů.](#)

Mobilní aplikace Deloitte CZ

Android

iOS

Zpravodaje | Studie | Semináře | Novinky | Videá

Deloitte.

Deloitte označuje jednu či více společností Deloitte Touche Tohmatsu Limited, britské privátní společnosti s ručením omezeným zárukou („DTTL“), síť jejich členských firem a jejich spřízněných subjektů. Společnost DTTL a každá z jejich členských firem představuje samostatný a nezávislý právní subjekt. Společnost DTTL (rovněž označovaná jako „Deloitte Global“) služby klientům neposkytuje. Více informací o naší globální síti členských firem je uvedeno na adrese www.deloitte.com/cz/onas.

Společnost Deloitte poskytuje služby v oblasti auditu, poradenství, právního a finančního poradenství, poradenství v oblasti rizik a daní a související služby klientům v celé řadě odvětví veřejného a soukromého sektoru. Díky globálně propojené síti členských firem ve více než 150 zemích a teritoriích má společnost Deloitte světové možnosti a poznatky a poskytuje svým klientům, mezi něž patří čtyři z pěti společností figurujících v žebříčku Fortune Global 500®, vysoce kvalitní služby v oblastech, ve kterých klienti řeší své nejkompexnější podnikatelské výzvy. Chcete-li se dozvědět více o způsobu, jakým zhruba 245 000 odborníků dělá to, co má pro klienty smysl, kontaktujte nás prostřednictvím sociálních sítí Facebook, LinkedIn či Twitter.

Společnost Deloitte ve střední Evropě je regionální organizací subjektů sdružených ve společnosti Deloitte Central Europe Holdings Limited, která je členskou firmou sdružení Deloitte Touche Tohmatsu Limited ve střední Evropě. Odborné služby poskytují dceřiné a přidružené podniky společnosti Deloitte Central Europe Holdings Limited, které jsou samostatnými a nezávislými právními subjekty. Dceřiné a přidružené podniky společnosti Deloitte Central Europe Holdings Limited patří ve středoevropském regionu k předním firmám poskytujícím služby prostřednictvím více než 6 000 zaměstnanců ze 44 pracovišť v 18 zemích.

© 2018 Pro více informací kontaktujte Deloitte Česká republika.